

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24.10.1973, sp. zn. 5 Co 366/73, ECLI:CZ:KSUL:1973:5.CO.366.1973.1

Číslo: 46/1974

Právní věta: Zdravotnická organizace s lůžkovým oddělením odpovídá občanovi, který byl přijat na léčení na tomto oddělení, za škodu na věcech odložených na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se obvykle odkládají (§ 433 odst. 2 o. z.), a to s omezením podle ustanovení § 434 odst. 1 o. z. a § 15 vyhlášky č. 45/1964 Sb.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 24.10.1973

Spisová značka: 5 Co 366/73

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náhrada škody, Odložení věci, Organizace socialistické, Zdravotnické organizace

Předpisy: 40/1964 Sb. § 434 ods. 1 45/1964 Sb. § 15

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46/1974 sb. rozh.

Zdravotnická organizace s lůžkovým oddělením odpovídá občanovi, který byl přijat na léčení na tomto oddělení, za škodu na věcech odložených na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se obvykle odkládají (§ 433 odst. 2 o. z.), a to s omezením podle ustanovení § 434 odst. 1 o. z. a § 15 vyhlášky č. 45/1964 Sb.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem z 24. 10. 1973, [5 Co 366/73](#))

Okresní soud v Teplicích uložil žalované zdravotnické organizaci zaplatit žalobci 610 Kčs náhradou za tranzistorový přijímač, který mu byl odcizen při hospitalizaci v nemocnici v T.

Žalovaná organizace v odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně namítala zejména nesprávné právní posouzení věci. Uváděla, že zdravotnické zařízení přejímá od pacienta svršky, větší peněžní částky a ostatní věci, pokud je pacient nemůže svěřit příbuzným nebo průvodci. Žalobce žádné takové věci nepředal a pokud si nějaké nechal u sebe, stalo se tak na jeho vlastní odpovědnost.

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že platební povinnost žalované organizace stanovil částkou 510 Kčs.

Z odůvodnění:

Žalobce byl v prosinci 1972 hospitalizován na krčním oddělení nemocnice v T. Byl sám na pokoji, kde měl s sebou vlastní tranzistorový radiopřijímač. Dne 22. 12. 1972 přišel za ním neznámý muž se vzkazem, že má jít na vrátnici, kde má návštěvu; tak přiměl žalobce, aby opustil svůj pokoj, a za jeho nepřítomnosti mu odcizil radiopřijímač a částku 60 Kčs. Pátrání Veřejné bezpečnosti po pachateli bylo bezvýsledné.

U žalované organizace jde o odpovědnost podle ustanovení § 433 odst. 2 o. z., neboť s provozem její činnosti je spojeno odkládání věcí. Rozsah této odpovědnosti je upraven tak, že za klenoty, peníze a jiné cennosti organizace odpovídá jen do výše 1000 Kčs (§ 434 odst. 1 o. z. a § 15 vyhlášky č. 45/1964 Sb.).

Tvrzení žalované organizace, že žalobce věci, které mu byly později odcizeny, neodevzdal do úschovy, je nerozhodné, neboť podle provozního řádu nemocnice v T. ani podle žádného jiného předpisu 1) nebyl žalobce povinen tranzistorový radiopřijímač a drobnou hotovost v částce 60 Kčs do úschovy odevzdat. V nemocnici bylo obvyklé (jak vyplývá z výpovědi svědkyně A. M.), že pacienti měli u sebe menší hotovost na drobné nákupy osobních potřeb a že užívali vlastních radiopřijímačů, a nebylo určeno žádné místo k odkládání těchto věcí. Za tyto hodnoty organizace vzhledem k ustanovení § 433 odst. 2 o. z. odpovídá, a to objektivně bez ohledu na případné zavinění. Organizace by se mohla zprostit odpovědnosti pouze tehdy, pokud by ke škodě došlo i jinak, nebo kdyby si škodu poškozený sám zavinil.

Žalovaná organizace tedy odpovídá za škodu, která žalobci vznikla dne 22. 12. 1972 odcizením tranzistorového radiopřijímače a částky 60 Kčs.

Odvolací soud uvažil i otázku případného spoluzavinění žalobce, zejména zda tím, že radiopřijímač nechal ležet na nemocničním lůžku, nezanedbal potřebnou opatrnost. Žalobce ovšem neměl možnost pokoj uzamknout a k uložení svých věcí měl prakticky jen noční stolek, který se nedal zamknout. Spoluzavinění žalobce nebylo proto shledáno.

Soud prvního stupně však pochybil, že vůbec nezkoumal otázku výše škody. Šlo o přístroj cizí výroby, jehož zadní stěna byla poškozena. Byl pořízen údajně za 850 Kčs v roce 1969 nebo 1970. Odvolací soud doplnil provedené dokazování dotazem na Klenoty, prodejnu partyovým a použitým zbožím v T., a zjistil ze sdělení této obchodní organizace, že odcizený radiopřijímač mohl mít v prosinci 1972 hodnotu asi 450 Kčs. Spolehlivější zjištění hodnoty radiopřijímače nebylo možno vzhledem k okolnostem případu provést. Proto odvolací soud dospěl volnou úvahou ke zjištění, že ztrátou radiopřijímače vznikla škoda 450 Kčs.

Celková škoda žalobce spolu s odcizenou částkou 60 Kčs tedy činí 510 Kčs.

Žalovaná organizace odpovídá žalobci za škodu v částce 510 Kčs, a proto podle ustanovení § 220 odst. 2 o. s. ř. změnil odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu v částce 100 Kčs zamítl, a pokud jde o částku 510 Kčs rozsudek soudu prvního stupně podle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správný

1) Týká se to např. instrukce ministerstva zdravotnictví ČSR z 8. 4. 1972 č. j. LP - 210 - 5. 4. 72 o provozu nemocnic s poliklinikou a dalších zařízení léčebně preventivní péče, uveřejněné ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR pod č. 12 v částce 4 - 5/1972, a Smerníc pre prevádzku nemocnic s poliklinikou a ďalších zariadení liečebno - preventívnej starostlivosti, vydaných ministerstvom zdravotníctví SSR 15. 2. 1973 pod č. Č. Z. - 3130/1973 - B/1 a uveřejněných pod č. 5/1973 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR (oznámeno v částce 23/1973 Sb.).